

Η ΑΝΑΒΙΩΣΙΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΣ ΕΞΕΤΑΣΕΩΣ

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΕΣ "ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ,"

Πώς ανακρίνουν οι Άμερικανοί αστυνομικοί τους δολοφόνους. Το έγκλημα της 105 λεωφόρου της Νέας Υόρκης. Ένας μησπηρώδης άσθενής. Το έξυπνο τέχνασμα του Γκόσεφ Έσλιν. Τα βασανιστήρια του έγκληματίου. Η δοκιμασία του τσιγάρου. Μια άπρεπτη αουτεντία, κλπ.

Εκείνο το βράδυ στο πάρερ. Τα ήλεκτρικά φώτα δεν είχαν άδεια ακόμη από τους δρόμους, που ήταν τελείως έρημοι. Μία στιγμή όμως είδαν τη σιά ενός ανθρώπου να γλιστράει αβρόθια κοντά τους κι άκουσαν μία έπιτακτική φωνή να τους λέη :

—Ψηλά τό χέρια !...
Ήταν ένας τοιμηρός εργαζόμενος. Με τό ποτόλι στο χέρι τους πλησίασε, τους πήρε τα πορτοφόλια κι έτοιμαζόταν να φύγη, όταν από τό βάθος του δρόμου ακούστηκε τό ρηθικό βήμα ενός πόλιουαν. Οι έξη Ιταλοί, σπληνώντας τον κίνδυνο, άρχισαν τότε να ζήτην βοήθεια. 'Ο εργαζόμενος όμως, με μεγάλη νευραμία, ένευε τη σκανδάλη του πιστοφόρου του, τό άδειασε άπάνω τους κι έξαφανίστηκε. 'Ο πόλιουαν, φυσικά, άρχιζε να τον καταδιώκει. Σε μία στιγμή, σε κάποια γωνία του δρόμου, ο κακοποιός βλέποντας ότι τον πλησίαζε ο πόλιουαν, τον σημάδεψε και τινεβολήσε. 'Η σφαίρα τραυματίσε θανάσιμα τον αστυνομικό, ο οποίος σφιστάστηκε καταγής. 'Ο τινεβολισμύ όμως είχαν αναστατώσει τό δρόμο κι άπ' όρες τις γωνίες του άρχισαν να καταρρίθουν ένα σωρό πόλιουαν. Έστρεξαν να περιποιηθουν τους Ιταλούς και τον συναδέλφου τους κι έπειτα καταδίωξαν τον κακοποιό. Παράγματο, δεν άρχιζαν να τον φτάνουν και να δούν ότι είχε τινεώσει σ' ένα σπίτι. Τον ακολουθήσαν λοιπόν ως εκεί πέρα, μα δεν κατορθώσαν να τον συλλάβουν άμέσως. 'Ο κακοποιός είχε κατορθώσει να έξαφανισθή. Αναγκαστικην τότε να έρευνήσουν όλο τό σπίτι, αναταστώντας τους ένοίκους του. Τέλος, στο τρίτο πάτωμα, πρόσεξαν ότι ένα δωμάτιο είχε φως. Έστρεξαν ως εκεί, άνοηξαν άπότομα την πόρτα, μα στάθηκαν διατακτικοί στο κατώφλι. Μία γυναίκα έπερισκείτο με προσοχή έναν άνδρα, προφανώς τον σύζυγού της, που ήταν εξαλειμένος στο κρεβάτι. Τον είχε τυλίξει μ' έπιδέσιους και ξαγρυπνούσε κοντά του, σαν καλή νοσοκόμος.

—Πού αγά, σάς παρακαλώ, τους ελετε με ευγένεια. Μόλις τώρα κατορθώσε να κοιμηθή λίγο ο σύζυγός μου. Τι θέλετε ;...
—Ζητούμε έναν επανδμένο δολοφόνο, της απάντησε ένας από τους αστυνομικούς.
—Δολοφόνο ; Έκανε κατάκληρη τη γυναίκα. Δεν έχω ιδέα. 'Ημουν τόσο άπασχολημένη στην περιποίησι του άνδρός μου...
Οι αστυνομικοί της ζήτησαν συγγνώμη κι έτοιμαζόντουσαν να φύγουν, όταν δέκνταν κάτι παλιά άνδρικά ρούχα. Τα τράβηξαν περιέργως κι είδαν ότι είχαν άπάνω τους ύψηλές αιώμης κηλίδες αίματος. Πλησίασαν πυ κοντά, χιττάζαν με προσοχή τον άρρωστο και δεν άρχιζαν να τον αναγνωρίσουν. 'Ηταν ο δολοφόνος του συναδέλφου τους. Με μία κίνησι, του πέταξαν τά σκεπάσματα, τον σηχασαν από τό κρεβάτι και του έβασαν τους έπιδέσιους. Δεν είχε κανένα τραίμα κι ούτε ήταν άρρωστος. Είχε μόνο μεταχειρισθή αυτό τό κόλλο για να εξαπατήσει τους αστυνομικούς. Τον έλεγαν Γκόσεφ Έσλιν κι ήταν ένας από τους πιο επικίνδυνους κακοποιούς της Νέας Υόρκης.

Οι αστυνομικοί, τρελλοί από τη λύσσα τους, άρχισαν τότε να τον δέρνουν. Μάταια η γυναίκα του θέλησε να τον προστατέση :

Είχε κι αυτή την ίδια τύχη του άνδρός της. Τους καταβόσαν και τους δυο με κλωτσιές και με γροθιές από τις σκάλες και τους ώδηγησαν στο πλησιότερο αστυνομικό τμήμα. 'Όσο για τον άτυχο πόλιουαν, είχε πεθάνει λίγη ώρα κατόπιν από τό δραματικό κινήμα του κακοποιού, την ώρα που τον μετέφεραν στο νοσοκομείο. 'Άνομαζόταν Τσαόλι Ράιλ κι εκείνο τό βράδυ γιόριζε πιο νωρίς στο σπίτι του, γιατί είχε άρρωστα τά τρία μικρά παιδιά του. Μά έπρεσε νεκρός από τις δολοφονικές σφαίρες του κακοποιού.
Μόλις ο Έσλιν βοήθηκε στο τμήμα, με τις εκολοπιτιστικές επιγραφές, τις λαμπρές αίδουσε και τά υπερμοντέρνα κρητηρία, δέχτηκε την άιαδική επίθεση όλων των πόλιουαν, που βρισκότουσαν εκεί πέρα. Τον σφισσαν σάν τόπι στα χέρια τους, τον πέταξαν σάν ύπαιγμα του τιμηματος, έπειτα τον έβασαν τελείως και τον εξαίλωναν δεμένο όπλα στο πάτωμα του θιαμάτος του. Κατόπιν ένας άπ' αυτούς άρχιζε να τον δέρνει μ' ένα σφυρίκινο βοϊδοκόμο, μαρτυρά σάτά μάτια της γυναίκας του, που λιποθεώσε κάθε τόσο. 'Όταν έφτασε τις αισθήσεις του, του άδειασαν ένα κομβά λαγωνόμην νερού στο κεφάλι του, για να συνέλθη. Έπειτα άρχισαν να χιτύνουν τό νύχια των χειρών και των ποδιών του μ' ένα μικρό σφυρί και να τον χάνουν να σφυράζη από τους πόλους. Κατόπιν τον άλειψαν με μαριμακό όξυ. 'Ο Έσλιν πήγε να τρηλαθή. Νόμει ότι τον τιμοποιούν ένα εκατομμύριο σφίρες. Στριφογυρνεύε στο πάτωμα, σφύραζε κι έβγαζε άίματός άπ' τό στόμα του. Κιά σε μία στιγμή έφτασε πάλι τις αισθήσεις του.
'Όταν συνέλθε ο έγκληματίας, άρχισαν πάλι να τον βασανίζουν. Σε μία στιγμή ο Έσλιν, που έτριψε από τό λαγωνόμο νερό, παρακάλεσε με ισοδύναμη φωνη τους αστυνομικούς :

—Κριμόνο !... Αιτηρήτε με !...
Ένας τότε από τους πόλιουαν τράβηξε τη πατωμένη ζουβέγχα, με την οποία είχε σκεπασίε τον δολοφονόμην αστυνομικό, και την έριξε άπάνω στο γυνικό και λαγωνόμο σώμα του Έσλιν. 'Ο έγκληματίας έβγαλε μία φωνή αληγομένου θηρίου κι άρχιζε να σφύραζη :

—Πάρτε άπ' εδώ τό σάβανο ! 'Όχι, όχι, δεν κρώνω πενά... Μη με βασανίζετε...
Τό πρόσκοπό του ήταν φλογισμένο και τά μάτια του ήταν κατακόκινα από τον πυρετό. Ζήτησε να του δώσουν λίγο νερό. Ένας νεαρός αστυνομικός πήρε άμέσως από τη γωνία του διαματίου μία σταχυοδόχη, την γέμισε νερό, άπως ήταν με τ' αποτσιγάρα, κι έπειτα του την έδωσε μ' ένα διαβολικό χαμόγελο. 'Ο έγκληματίας έκανε να πιη, μα δεν ιπορούσε να κατακρήση την άηδία του και ξανάεσε καταγής, μ' ένα βογγητό. 'Ο αστυνομικός τότε άδειασε την τερσοδόχη στο πρόσκοπό του και ξαναγύρισε στους άλλους συντρόφους του, που είχαν δεσμικελώσει την γυναίκα του Έσλιν. Είχε εσθε η σειρά της να ύποστη τά ίδια μαρτύρια του άνδρός της. Ένας πόλιουαν τους πρότεινε να της έραμύσουν τη δοκιμασία του τσιγάρου. Οι άλλοι δέχτηκαν άμέσως την πρότασι του. Άναψαν λοιπόν από ένα τσιγάρο κι άρχισαν να της καίτε τους μαστούς με την κάπρα του. Τό μαρτύριο αυτό εινε από τ' πιο φρικιστικά κι έραμύζεεται μόνο στις άταίσιες μέγαρες του κατέργουν. 'Η Μάρθα Έσλιν ήταν μα ανσημισμένη γυναίκα του ίσοκρίσιου, που δεν είχε γνωρίσει τη φυλακή και τά μαρτύρια των πόλιουαν. Έτσι, ύστερα από δύο ώρες, πέθανε από τους φρικώδεις πόλους στα χέρια των θημιών της. Μά την ίδια τύχη είχε κι ο Έσλιν, ο δολοφόνος του αστυνομικού Τσαόλι Ράιλ. Δεν μπόρεσε ν' άνθξη σάτά βασανιστήρια των αστυνομικών. Την ίδια μέρα πέθανε.

Τό παράδοξο αυτής της ύποθέσεως εινε ότι και οι δύο σύζυγοι, την άλλη μέρα τό πρωί, βρέθηκαν...χρημασιμένοι. Κι' οι άστυνομικοί μ' άδιαφορία, δήλσαν στους δημοσιογράφους ότι είχαν χρευσθή, γιατί ίσως ήθελαν ν' αποφύγουν την ήλεκτρική καρέκλα !...
Τά μαρτύρια, που έραμύδουν ο' Αμερικια τον πόλιουαν στους έγκληματίες, εινε πιο φρικώδη και πιο αποτρόχια κι άπ' αυτά τά της 'Ιεράς Έξετάσεως.

Την κατέβασαν με τις γροθιές και τις κλωτσιές από τό σπιτι της...